



ת"פ 37131/02/19 - מדינת ישראל, המאשימה נגד עבד אלקאדר דארי, הנאשם

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט דניאל טפרברג
ת"פ 37131-02-19 מדינת ישראל נ' דארי

בעניין: מדינת ישראל - המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד אריאלה נבון

נגד
עבד אלקאדר דארי - הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד מחמוד מוחמד

גזר דין

1. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון והורשע בעבירת התפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ובנסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 274(1)+(2)+(3) לחוק בצירוף סעיף 25 לחוק.
2. לא היתה הסכמה לעניין העונש והצדדים טענו לעונש באופן חופשי.

כתב האישום המתוקן:

3. ביום 5.6.18 בעקבות דיווח על קטטה הגיעו כוחות הביטחון לשכונת עיסוויה. במסגרת הקטטה, בסמוך למסגד הארבעין (להלן: "המסגד"), התקהלו כ-350 אנשים.
4. החל מכניסת כוחות הביטחון לעיסוויה ועד ליציאתם, ארעה התפרעות בה השתתפו עשרות מתפרעים, חלקם רעולי פנים, שירו זיקוקים לעבר כוחות הביטחון וידו אבנים ובקבוקי תבערה לעברם, בעקבות האירוע נפגעו שוטרים (להלן: "ההתפרעות").



5. במועד המתואר פגש הנאשם אחרים במסגד וגמלה החלטה בליבו להשתתף בהתפרעות.

6. הנאשם השתתף בהתפרעות ויידה מספר אבנים לעבר אנשי כוחות הביטחון ממרחק של כ-40 מטר.

7. במעשיו האמורים לעייל, נטל הנאשם חלק בהתקהלות אסורה, שהתחילו לבצע באמצעותה את מטרתה של הפרת השלום, שיש בה כדי להטיל אימה על הציבור. בנוסף, ניסה הנאשם לתקוף שוטר, בעת מילוי תפקידו במטרה להכשיל את השוטר כשהוא בתפקידו, כשהוא מזוין בנשק חם או קר והתקיפה היתה בצוותא יחד עם יותר משני אנשים.

תסקיר שירות המבחן בתמצית:

8. בתסקיר תואר, כי הנאשם בן 20, רווק, סיים 9 שנות לימוד. טרם מעצרו עבד במאפייה והתגורר בבית הוריו בעיסויה. עקב נפילת אביו של הנאשם מגובה רב בילדותו של הנאשם, חדל האב לעבוד והמשפחה המונה זוג הורים ושישה ילדים, חיה חיי דלות. הנאשם עצמו עזב את לימודיו לצורך סיוע כלכלי למשפחה.

9. שירות המבחן התרשם, כי במהלך המפגש עם הנאשם הוא הביע חשדנות כלפי הממסד והשיחה עימו אופיינה בקונקרטיות וקושי בהעמקה. שירות המבחן ציין, כי הנאשם אשר הגיע מלווה בגיסו למפגשים, התקשה להגיע במועדים שנקבעו לו לפגישות.

10. מבחינת היסטוריה עבריינית, לחובת הנאשם הרשעה משנת 2018 בגין הפרעת שוטר במילוי תפקידו ושימוש בכוח או באיומים למנוע מעצר, בגינה הוטל עליו בין השאר, מאסר על תנאי. לחובת הנאשם הרשעה נוספת בבית משפט לנוער משנת 2016, בגין תקיפת שוטר כשהתוקף מזוין בנשק חם/קר, תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו, תקיפת שוטר על ידי שלושה או יותר והשתתפות בהתפרעות.

11. ביחס לעבירה נשוא כתב האישום מסר הנאשם, כי נקלע לסיטואציה בשל מקום עבודתו. הוא שלל תכנון קודם או כוונה מכוונת לפגוע, כן שלל מניעים אידיאולוגיים המהווים בסיס למעורבותו בעבירה.

12. שירות המבחן התרשם, כי המניע לביצוע העבירה מצד הנאשם טמון בקושי בקבלת סמכות וקושי בהתמודדות עם גורמים ביטחוניים, כמו כן התרשמות שירות המבחן כי ברקע לביצוע העבירה מניעים אידיאולוגיים.

13. כגורמי סיכון ציין שירות המבחן את הרקע המשפחתי הדל של הנאשם ומצבם הרפואי המורכב של הוריו אשר גרמו לגידולו תוך הזנחה רגשית. גורם סיכון נוסף הוא, מורכבות יחסיו של הנאשם עם רשויות החוק ומערכת הביטחון וקשייו של הנאשם לעמוד מול גורמי סמכות. שירות המבחן התרשם, כי לנאשם טשטוש גבולות בין המותר והאסור וסנקציות עונשיות בעבר לא היוו גורם מרתיע עבורו. הנאשם מזער את אחריותו כלפי העבירה נשוא כתב האישום ועבירות אותן ביצע בעבר.

14. כגורמי סיכוי ציין שירות המבחן את גילו הצעיר של הנאשם, וכי ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע עבור הנאשם לעתיד, כן ביטא הנאשם רצון מילולי לנהל אורח חיים תקין ונורמטיבי.



15. לסיכום, לאור ההתרשמות שלנאשם קושי בקבלת סמכות, וקושי להתייחס למורכבות בהתנהגותו וכן בשל ההתרשמות מהיעדר אותנטיות בקשר עם השירות, שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו. יחד עם זאת, בשל גילו הצעיר של הנאשם, שירות המבחן המליץ להימנע מעונש מאסר בפועל אשר עשוי להוות עבורו גורם מדרדר ולהגביר את תחושת הניכור. לבסוף המליץ שירות המבחן, על הטלת מאסר בעבודות שירות, אשר יהווה ענישה מרתיעה ומוחשית בנוסף למאסר על תנאי כגורם מרתיע לעתיד.

ראיות לעונש מטעם המאשימה:

16. המאשימה הגישה את רישומו הפלילי של הנאשם בעבירות דומות, כאשר הפנתה לכך כי כנגד הנאשם תלוי ועומד מאסר על תנאי בר הפעלה.

טיעונים לעונש מטעם המאשימה:

17. המאשימה ציינה כי מדובר באירוע על רקע התקהלות של 350 אנשים, כאשר באירוע יודו אבנים והושלכו בקתב"ים. הנאשם הודה בניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות והתפרעות.

18. הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה על ידי הנאשם הם, פגיעה בשלמות גופם של שוטרים, הן בהיותם ככלל האדם והן בהיותם נציגי המדינה והחוק. הנאשם פגע בביצוע העבירות, בערך של שמירה על שלטון החוק ובסדר הציבורי וגם בריבון בהיות העבירה חלק מתופעת ה"אקס טריטוריה".

19. לעניין מדיניות הענישה, המאשימה הפנתה למספר פסקי דין; ת.פ 41129-12-13 **מדינת ישראל נ' סיף אלדין אבו ג'ומעה**, שם נקבע מתחם ענישה בגין עבירה של יידוי אבנים בין 12 ל-30 חודשי מאסר (המאשימה הדגישה כי הפנתה לפסק דין זה לעניין המתחם בלבד). בע"פ 9723/16 **נאדר נאצר נ' מדינת ישראל**, אישר העליון מתחם ענישה על עבירות התפרעות וניסיון תקיפת שוטר של 12-30 חודשי מאסר. עפ"ג 5165-01-18 **סנדוקה נ' מדינת ישראל** התפרעות בהר הבית וניסיון תקיפת שוטר, בית המשפט הרשיע את הנאשם על פי הודעתו וגזר עליו 14 חודשי מאסר בפועל ו-12 חודשי מאסר על תנאי. עפ"ג 52223-01-18 **מחמוד נ' מדינת ישראל**, בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם על עונש של 10 חודשי מאסר בפועל.

20. לסיכום, המאשימה טענה כי מתחם הענישה צריך לנוע בין 12 חודשי מאסר ל-30 חודשי מאסר.

21. לקולא ציינה מאשימה, את הודאת הנאשם אשר חסכה זמן שיפוטי רב. לחומרא ציינה, כי יש לזקוף לחובתו את עברו הפלילי, הרשעה אחת לפני האירועים נשוא כתב האישום הנוכחי, והרשעה נוספת אחרי האירוע נשוא כתב האישום הנוכחי. המאשימה הוסיפה, כי בהתאם לתסקיר עולה כי נטילת האחריות של הנאשם היתה רק חלקית ולא נראה כי לוקח אחריות באופן מלא על מעשיו.

22. המאשימה בקשה להוסיף רכיב קנס לענישת הנאשם לצורך הרתעה.



23. לסיכום עתרה למיקום הנאשם באמצע המתחם ובקשה לגזור עליו 21 חודשי מאסר בפועל ולהפעלת העונש המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם של שלושה חודשים במצטבר ובנוסף לקנס מרתיע.

טיעונים לעונש ב"כ הנאשם בתמצית:

24. ב"כ הנאשם טען כי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה אינה רלוונטית למקרה דנן, שכן אלו תיקים בהן העבירות הינן בסמכות בית המשפט המחוזי, במסגרתם הנאשמים הורשעו בעבירות נוספות נלוות. זאת בניגוד לתיק זה, בו לאור הסדר הטיעון, כתב האישום המתוקן הינו בגין עבירות אשר בסמכותו של בית משפט השלום ורק מטעמים טכניים נידון בבית המשפט המחוזי. בנוסף, בניגוד לענייננו, בפסיקה אליה הפנתה המאשימה, דובר על תיקים שנוהל בהם הליך הוכחות ועל נאשמים שבית המשפט קבע כי עליהם להיות עצורים עד תום ההליכים.

25. ב"כ הנאשם ציין, כי מדובר בנאשם צעיר שהודה וחסך זמן שיפוטי, שהה במעצר בית ממושך, והיה במעצר כחודש בתאים מבודדים של שב"ק. בנוסף ציין, כי לא נגרם נזק ואיש לא נפגע כתוצאה מביצוע העבירה.

26. הנאשם גדל על רקע קשיים משפחתיים, נאלץ לנשור מלימודיו על מנת לעזור בפרנסת משפחתו כאשר הוריו במצב בריאותי בעייתי, עבד בעבודות שיפוצים, משלוחים וניקיון במאפיה.

27. לסיכום עתר ב"כ הנאשם, לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל עליו עבודות שירות. כמו כן ביקש ב"כ הנאשם להימנע ממתן קנס עקב המצב הכלכלי הקשה של הנאשם ומשפחתו.

דין והכרעה:

28. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה, הוא הלימה בין חומרת מעשי העבירות בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. יש לקבוע את מתחם הענישה ההולמת תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה כאמור בסעיף 40ט.

29. הערכים המוגנים שנפגעו עקב ביצוע העבירה, הם שמירה על שלומם ושלמות גופם של הציבור בכלל וכוחות הביטחון בפרט, שמירה על הסדר הציבורי וכוחות הביטחון האמונים על שמירת הסדר הציבורי.

30. עוד לעניין זה ראו בעפ"ג 15980-07-15 **מדינת ישראל נ' אחמד עוויסאט** (16.7.15).

..."מדובר באירועים בהם מותקפים שוטרים אך בשל מילוי תפקידם כדין, על ידי המון פורע המשליך לעברם אבנים ובתקופה האחרונה נוספו זיקוקים מכוונים לעברם. השוטרים, האמונים על בטחון הציבור והאמורים לשמור על זכויות הציבור,



נחשפים לסכנה של ממש, ועל כן האינטרס הציבורי דוחק נסיבות אישיות. כפי שאזכרה המערערת, פגיעות מסוג זה צריכות להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות. האינטרס הציבורי מחייב ענישה מחמירה וקפדנית כלפי אלה המבקשים לפגוע בשוטרים הממלאים תפקידם כדין, במיוחד באירועים בהם נעשה שימוש באבנים, זיקוקים או חפצים אחרים"...

1. הסיכון הנשקף לביטחון הציבור מאירועי התפרעות תוך ידיו אבנים, ובכלל זה לעבר שוטרים או כוחות הביטחון, מחייב הטלת ענישה מחמירה. בעניינו, שירות המבחן התרשם, כי המניע לעבירה הוא קושי בקבלת סמכותם של גורמים ביטחוניים וכן ממניעים אידיאולוגיים, על כן יש במעשה הנאשם חומרה יתרה. העבירות בוצעו כלפי אנשי אכיפת החוק אגב התפרעות רבת משתתפים, אליהם מתווסף גורם של התרסה נגד שלטון החוק וגורמי אכיפת החוק הנתקלים בקושי של ממש בהשלטת הסדר הציבורי. על-כן נפסק לא אחת, כי בעבירות אלה תוטל ענישה מחמירה, הן משיקולי גמול והוקעת המעשים, הן מטעמים של הגנה על ביטחון הציבור מפני הסיכון הממשי הנשקף ממבצעי המעשים, והן מטעמים של הרתעה אישית וציבורית.

2. ראו לעניין זה בעפ"ג 21523-08-15 **מדינת ישראל נ' ענאתי** (14.10.15) :

"לכך יש להוסיף את העובדה שהתפרעויות, תקיפות שוטרים וידיו אבנים ובקבוקים הפכו לתופעה נפוצה בירושלים, וכפי שציינה המערערת הם מהווים "מכת עיר". עתה, ביום מתן פסק דין זה, ניתן אף לומר כי הפכו ל"מכת מדינה". לאחרונה אף קבע המחוקק הוראת חיקוק בעניינם של מידי אבנים וחפצים לעבר שוטרים, העושים כן במטרה להפריע להם במילוי תפקידם, בהעמידו את העונש המקסימלי על חמש שנות מאסר (סעיף 275א לחוק); ואולם, מובן כי פסק-דין זה אינו מתייחס לתיקון החקיקה. בנסיבות אלה, מתחם הענישה שביקשה המערערת לקבוע, מאסר בפועל בין שישה לבין חמישה-עשר חודשים, הולם בזיקה לנסיבות הספציפיות של האירוע. יצוין כי אילו נגזר הדין היום, בגין אירוע דומה שהיה מתרחש בימים אלו - הרי שבהתחשב במצב הנוכחי, בריבוי אירועי ידיו אבנים, התפרעויות ותקיפת שוטרים, היה אף מקום לקבוע מתחם ענישה גבוה יותר."

31. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, אציין, כי בהתאם לכתב האישום המתוקן, הרי שמדובר בעבירות הנידונות בבית משפט השלום, על כן הענישה הנוהגת אשר תובא להלן מקורה גם בגזרי דין שניתנו בבית משפט השלום.

32. עפ"ג 30191-02-15 **מדינת ישראל נ' אמג'ד אגרוף** (31.3.2015), הועמד מתחם הענישה באירוע התפרעויות אלימות וידיו אבנים בהר הבית, בין שבעה ל- שמונה עשר חודשי מאסר. עונשו של הנאשם הועמד בערעור על אחד עשר חודשי מאסר שלהם נוספו במצטבר שלושה חודשי מאסר מהפעלת מאסר על תנאי שניתן בתיק קודם בו הורשע.

33. ע"פ 4324/16, **נגאר נ' מדינת ישראל** (31.7.16) - בהתאם לאישום הראשון בו הורשע



הנאשם בעבירת ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, הנאשם השתתף בהפרות סדר עם אחרים ויידה אבנים אל עבר שוטרים כשהוא רעול פנים, כאשר יתר המתפרעים חסמו את הכביש והשליכו אבנים ובקבוקי תבערה. בית המשפט קבע מתחם ענישה באשר לאישום הראשון של 12 עד 30 חודשי מאסר. בית המשפט העליון אישר מתחם זה ודחה את הערעור על חומרת העונש.

34. ת"פ 19821-02-17 **מדינת ישראל נ' נאצר** (1.11.17) בהתאם לאישום השני השתתף הנאשם בהתקהלות אסורה יחד עם אחרים לשם הפרות סדר באזור הכניסה לעיסוואיה, במהלכה יודו אבנים לעבר כוחות הביטחון. במהלך ההתפרעות ידע הנאשם ממרחק של כ-20 מטרים אבן לעבר ג'יפ של משמר הגבול. יצוין כי מדובר בנאשם ללא עבר פלילי, אשר סובל ממחלת לב. כמו כן, באירוע לא נעשה שימוש בזיקוקים, בקבוקי תבערה או אמצעים חמורים יותר, לא דובר על אירוע שתוכנן מראש. בית המשפט קבע מתחם אשר נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר.

35. ת"פ 30233-11-15 **מדינת ישראל נ' עליאן**, דובר על נאשם שהשתתף בהתפרעות, חלקו בהתפרעות היה זריקת אבנים בצוותא חדא עם אחרים. דובר בנאשם ללא עבר פלילי. בית המשפט קבע מתחם בין 6 ל-18 חודשי מאסר.

36. עפ"ג 19254-02-16 **מדינת ישראל נ' מוראד סרנדח**- התקבל ערעור המדינה על קולת העונש במובן זה שבית המשפט קבע כי המתחם הראוי הינו 8 חודשים עד 24 חודשי מאסר וכי יש להחמיר את עונשו של הנאשם משבעה חודשי מאסר לתשעה חודשי מאסר בפועל. דובר על נאשם צעיר ללא עבר פלילי אשר מתקיים מקצבת נכות.

37. **באשר לנסיבות ביצוע העבירה**, דובר באירוע התפרעות בה התקהלו סמוך למסגד כ-350 אנשים. במהלך האירוע עשרות מתפרעים חלקם רעולי פנים ירו זיקוקים, ידו אבנים ובקבוקי תבערה אל עבר כוחות הביטחון, פוטנציאל הנזק מהם הוא גדול ואף התממש, כך בהתאם לכתב האישום המתוקן נפגעו שוטרים במהלך ההתפרעות. באשר לחלקו של הנאשם באירוע, הרי שבהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, פגש במסגד אנשים נוספים וגמלה בליבם ההחלטה להשתתף בהתפרעות, כלומר קיים אלמנט של תכנון, עיבוד נתונים וקבלת החלטה מודעת של הנאשם להשתתף בהתפרעות ולא היסחפות ספונטאנית. בהמשך לכך, יידה הנאשם אבנים אל עבר כוחות המשטרה ממרחק של כ-40 מטר. בנוסף, בכך שבהתאם לתסקיר שירות המבחן ברקע ביצוע העבירות עומדים מניעים אידיאולוגיים ולאומניים יש להוות נסיבה מחמירה.

38. לאור שקלול הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערך המוגן ורמת הענישה הנוהגת, אני סבור כי מתחם הענישה ההולם בנסיבות העניין נע בין 10 חודשים ל-24 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים בתוך המתחם:

39. בענייננו, יש לשקול את הצורך בהרתעת הרבים נוכח היקף תופעת ההתפרעות והאלימות המופנית לעבר כוחות הביטחון. במקרה זה משנה תוקף גם להרתעת היחיד, שכן זוהי הרשעתו השלישית



של הנאשם, כאשר ההרשעה האחרונה היתה לאחר האירוע נשוא כתב אישום זה וכאשר הנאשם לא חשש לבצע עבירות נוספות באותו עניין כאשר מאסר מותנה תלוי ועומד כנגדו. פער הזמנים בין האירועים קטן ונראה כי לנאשם אין מורא מפני שלטון החוק וכי ההליכים המשפטיים הקודמים בעניינו לא היו גורם מרתיע עבורו, עוד לעניין זה ראו בבר"ש 1848/14 עו"ד שטנגר נ' ועדת האתיקה המחוזית של לשכת עורכי הדין (23.3.15), שם נקבע כי :

..."היעדר עבר פלילי עשוי להוות שיקול לקולה בגזירת הדין, וכך גם להפך, קיומו של עבר פלילי הוא שיקול לחומרה (על"ע 8719/06 מילשטיין נ' הוועדה המרכזית של לשכת עורכי הדין בתל אביב (2009); על"ע 8280/05 הועד המחוזי של לשכת עורכי הדין נ' שלם (2005); דנ"פ 9384/01 אל-נאסרה נ' לשכת עורכי הדין (2004). התחשבות בעברו של נאשם, הוא כידוע שיקול ראוי הפועל במקביל למספר שיקולים אחרים, ואשר נועד להקל עם מורשעים שמעדו בפעם הראשונה, ולהחמיר עם "שוורים מועדים" (ראו גם סעיף 40יא(11) לחוק העונשין תשל"ז - 1977)..."

40. אם לא די בכל האמור, הנאשם הפר את תנאי מעצר הבית במסגרת הליך זה במספר הזדמנויות עד שביום 14.7.19, קבע בית המשפט על חילוט חלק מהערובה ומעצרו עד תום ההליכים. בנוסף, תסקירו של הנאשם מעלה תמונה של אדם אשר מתקשה לקבל סמכות וקבלת האחריות שלו אינה אותנטית, עד כדי כך כי לשירות המבחן לא היתה כל המלצה טיפולית עבורו.

41. מאידך, שקלתי את הודאתו של הנאשם אשר חסכה זמן שיפוטי רב, הרקע המשפחתי המורכב של הנאשם, גילו הצעיר, העובדה שניכר כי אינו בשל ומגובש בזהותו ויש לקוות כי הפעם יהיה בהליך המשפטי לגרום לנאשם לסור מדרכו הרעה ולנתב את חייו לדרך הישר.

42. לאחר ששקלתי את הנסיבות לקולא ולחומרא החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 15 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, הנאשם היה עצור מיום 23.1.19 ועד ליום 19.2.19 מעצרו של הנאשם חודש במסגרת מעצר עד תום ההליכים מיום 14.7.19 ועד היום. בנוסף אני מורה כי המאסר המותנה בן ה-3 חודשים אשר נגזר על הנאשם במסגרת ת.פ 24644-4-2016 יופעל במצטבר לעונש אשר גזרתי בגין העבירות בהתאם לתיק זה. סה"כ ירצה הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה לפי סעיף 152 או 274 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

ג. קנס בסך 2,000 ₪ או 21 ימי מאסר תחתיו. הקנס ישולם עד ליום 1.10.19.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

העתק גזר הדין יישלח לשירות המבחן.



ניתן היום, יב' באלול תשע"ט, 12.9.2019 במעמד הנוכחים.

חתימה